

Sygn. akt I CSK 1019/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa D. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zwalnia powoda z obowiązku poniesienia kosztów postępowania
kasacyjnego na rzecz strony pozwanej (Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa).**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Twierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona w związku z tym, że wysokość przyznanego skarżącemu zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych w związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności w warunkach przeludnienia stanowi nieporozumienie. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w zakresie jedyne zarzutu naruszenia art. 448 § 1 k.c. nie została bowiem wykazana. Skarga kasacyjna ma jedynie polemiczny charakter i nie uzasadnia jej przyjęcia do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.